

Vårfågelnas ankomsttider 1999

Jan-Erik Malmstigen

Denna sammanställning bygger på totalt fem inlämnade fenologilistor vilket kan jämföras med elva listor föregående år samt nitton året dessförinnan. Trenden är mycket tydlig, intrasset för att dokumentera fåglar ankomsttider är tydligen mycket liten hos fågelklubbens medlemmar. Detta är naturligtvis olyckligt och framförallt gäller detta rapporter om fåglarnas bortflyttning (sistaobser) där vår kunskap fortfarande är bristfällig. Ett stort tack dock till i första hand Ulla Wallin, Mattias Rudenvall samt Tommy Oscarsson som alla lämnat fullständiga listor med såväl första- som sistaobser. Fenologilistor har dessutom inlämnats av Sören Adolfsson, Jan och Gun Gryth samt övertecknad.

Mars månad blev mild och ostadig liksom april som blev en av seklets mildaste. Maj månad började kyligt men blev mildare andra halvan. De första vårfågelnas anlände de första dagarna i mars med en ny omgång vårfåglar i slutet av månaden. Många s.k majarter anlände redan sista veckan i april.

Till skillnad från tidigare år då de fyra fem första ankomsttiderna redovisats för respektive art så kommer endast den tidigaste ankomsten att redovisas här. Detta beroende på att underlaget är alltför litet för att det skall vara meningsfullt att göra en sådan jämförelse. Observera dock att de ankomsttider som redovisas här är baserat på de uppgifter jag på olika sätt hämtat in under året, muntligen eller via

klubbens interna mailinglista. Här redovisas ett urval arter, den fullständiga artlistan finns upplagd på klubbens hemsida.

Tofsvipa. 2.3
Stare. 2.3
Ringduva. 2.3
Sånglärka. 2.3
Sädgås. 11.3
Bofink. 19.3
Trana. 20.3
Kricka. 21.3
Ångsoplärka. 21.3
Skrtttmå. 27.3
Enkelbeckasin. 27.3
Rödhnake. 27.3
Fiskgjuse. 28.3
Rödvingetrast. 30.3
Skogssnäppa. 30.3
Sädesärta. 31.3
Skäggdopping. 1.4
Storspov. 1.4
Fisktärna. 24.4
Buskskvätta. 24.4
Lövsångare. 25.4
Ladusvala. 27.4
Svartvit flugsnäppare. 27.4
Hussvala. 29.4
Gök. 7.5
Tornseglare. 13.5
Näktergal. 13.5
Bivräk. 20.5
Rosenfink. 20.5

Bland albatrosser och glaciärer på andra sidan jorden

Tomas Haraldsson

Jag och min vän Johan var alltså på en resa till Australien och Nya Zeeland under hösten och vintern 1999-2000. Lite om denna fanns att läsa i förra nummret och jag tänkte härmedan berätta lite om våra tre månader på Nya Zeeland.

Efter tre strapatsrika månader i Australien och en tretimmars flygning från Sydney så anlände vi till Auckland, NZ största stad, på fredagen den 29:e oktober. Staden har över en miljon innevänare och är den stora inkomportsporten för de flesta som reser hit ner. Vi skaffade ett busspass som skulle ta oss runt i stort sett hela landet (nord- och sydön) och alla de stora attraktionerna. Värdet i början var ganska svalt och med flera regndagar. Vårt första tredagarsstopp blev i Rotorua, på centrala nordön, som är känt för den geotermiska aktiviteten (rykande källor, bubblande lera etc.) och som huvudsäte för maorikulturen i landet. Fascinerande.

I mitten av november hade vi jobbat oss ner till huvudstaden Wellington där vi klev på färjan som skulle ta oss över till sydön. Nu skulle de riktiga äventyren börja! Den tre timmar långa överfarten över Cooksundet var en otrolig skådarupplevelse. I lä vid aktern kunde jag se runt båten bl.a. hundratals valfåglar, gråliror, nyzeeländska liror, några läckra brokpetreller och två obestämnda albatrosser!! De senare var något i hästväg, avsevärt större än våra "stora" havssulor. Sydön är f.f.a. känd för sin storslagna natur vilket vi nu fick

smak på. I solnedgången snirkade båten in i sunden till den lilla hamnstaden Picton, omgiven av höga grönlädda berg.

I Nelson på sydöns nordkust provade vi på havskajak i Abel Tasman National Park. En fantastisk dag (och synnerligen påfrestande för armar och axlar), vi landsteg på Robinson Kruse-öar och såg bl.a. pålssäl och dvärgpingvin. Fortsatte senare ner längs västkusten och stannade några dagar vid Franz Josef Glacier och tog en guidad tur upp på glaciären. Ytterligare en kanonkul dag, med isyxan och dubblade kängor tog vi oss fram mellan sprickorna! På novembers sista dag så rullade vi in i Queenstown som brukar kallas för "Adrenalin Capital of the world", vilket är så rätt det kan bli. Av alla de halsbrytande attraktionerna, t.ex. fallskärmslippning, forsränning, hanggliding, bergsklättring och Jetboating, så gjorde vi en: ett Bungy-jump. På en liten ramp 45 meter över Kawarau River med endast en resårsnodd runt vristerna så är man inte så kaxig längre! Men vi klarade det.

En vecka senare hade vi nått botten av sydön varpå jag tog båten över till Stewart Island strax söder om sydön. Fem fantastiska dagar då jag vandrade ner till en långsträckt öde sandstrand och övernattade i en raststuga ett par nätter. Storslagen natur, flera endemiska småfåglar och en livs levande kiwi upplevdes under nästan total ensamhet. På den c:a 4x6 mil stora ön bor bara 400